

[Landbrugsministeren.]

kulosefri besætninger, og de var derfor ikke tilhængere af, at man indførte skummetmælkspulver, medmindre man var sikker på, at det ikke indebar smittefare. Slagterierne derimod ønskede af hensyn til baconkvaliteten, at man kunne få lov til at indføre skummetmælkspulver her i landet. Der blev derfor ført forskellige forhandlinger dels inden for landbruget, dels mellem landbrugsministeriet og landbruget om en udvidet dispensationsordning, der på den ene side gav en rimelig sikkerhed for, at mælkepulveret ikke var smittefarligt, og på den anden side var praktisk gennemførlig. Der forhandlede samtidig om en ordning, der ydede en vis beskyttelse for den danske produktion af mælkepulver, og det var det, der var årsagen til, at der i kornloven blev tilvejebragt hjemmel for at gennemføre en udligningsafgift på det indførte mælkepulver. Hjemmel til en sådan afgiftsordning blev tilvejebragt ved kornloven af 10. juni 1959, der i øvrigt ikke har nogen som helst forbindelse med spørgsmålet om opretholdelse eller ophævelse af forbuddet mod import af mælkepulver. Kornloven har intet at gøre hermed. Det er en misforståelse, hvis den ærede spørger tror at det er tilfældet.

Forhandlingerne om den praktiske gennemførelse af den til en mere omfattende dispensationsordning knyttede afgiftsordning var afsluttet omtrent samtidig med kornlovens ikrafttræden den 30. juni 1959. Sagen blev forelagt kornnævnet; kornnævnet indstillede den 10. juli, hvor stor afgiften skulle være, og ministeriets cirkulære om ordningen udsendtes samme dag. Ingen af dem, der havde med ordningen at gøre, heller ikke ministeren, holdt på det tidspunkt ferie.

Som allerede nævnt blev der ikke ved kornloven tilvejebragt nogen hjemmel for ophævelse af forbuddet mod import af mælkepulver, og nogen hjemmel hertil udkræves der heller ikke, idet forbuddet som også tidligere nævnt indeholdtes i en ministeriel bekendtgørelse af 23. juni 1958, således at der ikke udkræves nogen lov hjemmel til dets ophævelse.

Forbuddet består fremdeles, blot med en udvidet dispensationsordning, og forbuddet er nu af rent praktiske grunde optaget

i den i medfør af loven af 13. april 1954 udstedte bekendtgørelse af 26. august 1959 sammen med et forbud mod indførsel af mælk og fløde, der har afløst de i den nu ophævede tuberkuloselov indeholdte bestemmelser herom.

Der er grund til at regne med, at man inden for importkredse er fuldstændig klar over, både at forbuddet fremdeles består, og at der er adgang til dispensation herfra.

Der foreligger intet for ministeriet, der skulle afkræfte dette. Noget andet er den faktisk stedfundne import og prisudvikling. Herom kan der oplyses, at importørerne i tiden fra begyndelsen af maj til ordningens ikrafttræden allerede havde købt ca. 4 000 t, og at prisstigningen på mælkepulveret var begyndt allerede omkring midten af juni måned og stadig fortsætter, således at der i dag ikke opkræves nogen form for afgift.

Niels Ravn: Jeg er fuldkommen klar over, at det er rigtigt, hvad den højtærede landbrugsminister siger, at importen af mælkepulver sådan set ikke har noget med loven om en kornordning at gøre, men da bestemmelserne om importafgift på mælkepulver, der har dannet baggrund for, at denne import kunne komme i stand, blev indføjet i kornloven, er det alligevel kornloven, der danner baggrunden for, at importen blev mulig.

Jeg skal i øvrigt slutte dette spørgsmål med at henstille til den højtærede landbrugsminister, at der fremtidig bliver draget omsorg for, at de cirkulærer og bekendtgørelser, der flyder af givne love, kommer uden så skæbnesvangre forsinkelser, som her er sket, og at der er bedre overensstemmelse mellem deres ordlyd.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg har ikke bemærket, at det ærede medlem har påvist uoverensstemmelser i disse cirkulærers ordlyd. Jeg vil bede det ærede medlem studere cirkulærerne nærmere, så vil han se, at der ikke er sådanne uoverensstemmelser. Vi fik indstillingen fra kornnævnet den 10. juli, og landbrugsministeriet udstedte cirkulæret samme dag; stort hurtigere tror jeg ikke det kan gøres.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.